

ศึกษากลวิธีการนำเสนอในนวนิยายเรื่องทะเลสาบน้ำตาของวีรพร นิติประภา

A study of the presentation techniques in the novel

“Lake of Tears” by Veeraporn Nitiprapa

นอละเซ่ / Nora-sei¹

อภิเดช สุผา / Aphidej Supha^{2*}

Received: 13 พฤษภาคม 2569 Received: 9 มิถุนายน 2569 Accepted: 30 มิถุนายน 2569

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง คีศึกษากลวิธีนำเสนอในนวนิยายเรื่องทะเลสาบน้ำตาของวีรพร นิติประภา มีวัตถุประสงค์เพื่อ คีศึกษากลวิธีการนำเสนอที่ผู้ประพันธ์ใช้ในการถ่ายทอดเรื่องราวและแนวคิดในนวนิยาย โดยผู้ศึกษามุ่งวิเคราะห์องค์ประกอบสำคัญของวรรณกรรม ได้แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร บรรยากาศ ฉาก สถานที่ รวมทั้งวิธีการเล่าเรื่องที่ช่วยสร้างความหมายและอารมณ์ให้กับผู้อ่าน

ผลการศึกษาพบว่า นวนิยายเรื่องนี้มีการใช้กลวิธีการนำเสนอที่โดดเด่นหลายประการ เช่น การนำเสนอผ่านตัวละครที่สะท้อนสภาพจิตใจ การสูญเสีย ความเจ็บปวด และความโดดเดี่ยวของมนุษย์ การใช้ฉากและบรรยากาศเพื่อสร้างความรู้สึกลม่นเศร้า ลึกลับ และกดดัน รวมถึงการใช้ภาษาเชิงวรรณศิลป์ ที่มีลักษณะเป็นภาพพจน์และสัญลักษณ์ เพื่อสื่อความหมายเชิงลึกเกี่ยวกับความทรงจำ ความสูญเสียและความทุกข์ของชีวิต นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ยังใช้การเล่าเรื่องที่ผสมผสานระหว่างความจริงกับจินตนาการ ทำให้เรื่องราวมีมิติทางอารมณ์และความคิดที่ลึกซึ้ง ดังนั้นกลวิธีนำเสนอในนวนิยายเรื่องนี้ จึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศของเรื่อง ถ่ายทอดประสบการณ์และความรู้สึกของตัวละคร ตลอดจนทำให้ผู้อ่าน เข้าใจสาระสำคัญของเรื่องได้อย่างลึกซึ้ง

คำสำคัญ: กลวิธีการนำเสนอ, โครงเรื่อง, ทะเลสาบน้ำตา, นวนิยาย

Abstract

This independent research, "A Study of Presentation Techniques in the Novel 'Lake of Tears' by Veeraporn Nitiprapha," aims to examine the presentation techniques used by the author's to convey the story and ideas in the novel. The researcher focuses on analyzing key literary elements including plot, characters, atmosphere, setting, location, and narrative methods that evoke emotion and feeling in the reader. The study found that the novel

¹ นักศึกษาศาสนาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Student, Majoring in Thai Language, Faculty of Humanities, Mahamakut Buddhist University

² อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Lecturer, Department of Thai Language, Faculty of Humanities, Mahamakut Buddhist University

* Corresponding Author, Email: aphidej.sup@mbu.ac.th

employs several distinctive narrative techniques, such as portraying human states of mind, loss, pain, and loneliness through characters; using settings and atmosphere to create feelings of sadness, mystery, and oppression; and employing literary language characterized by imagery and symbolism To convey profound meanings about memory, loss, and life's suffering, the author also employs a narrative style that blends reality and imagination, giving the story deep emotional and intellectual dimensions. Therefore, the narrative techniques used in this novel play a crucial role in creating the atmosphere of the story, conveying the experiences and feelings of the characters, and enabling readers to deeply understand the core message of the story.

Keywords: Presentation techniques, Plot, Sea of Tears, Novel

บทนำ

กลวิธีในการนำเสนอเรื่อง ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เรื่องราวมีความน่าอ่าน น่าสนใจ และส่งผลโดยตรงต่อการดำเนินเรื่อง ผู้เขียนจึงจำเป็นต้องกำหนดและเลือกใช้กลวิธีอย่างรอบคอบ เพื่อสร้าง เอกลักษณ์ ความแปลกใหม่ และคุณค่าให้แก่งาน โดยมีกลวิธีการแต่งที่ประกอบด้วยการ วางโครงเรื่องอย่างมีระบบ การสร้างตัวละครที่มีมิติและมีบทบาทสัมพันธ์กับโครงสร้างเรื่อง การกำหนด ฉากเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศ และอรรถรสในการอ่าน การนำเสนอแนวคิดที่สะท้อนคุณค่าและสาระสำคัญ ตลอดจนการนำเสนอเรื่องให้สอดคล้องและต่อเนื่องกับโครงเรื่องที่กำหนดไว้ การสร้างสรรค์วรรณกรรมมิได้อาศัยเพียงกลวิธีเท่านั้น แต่ยังต้องผสมผสานเข้ากับความคิด มุมมอง และประสบการณ์ของผู้เขียน จึงจะสามารถสร้างผลงานที่สมบูรณ์และตอบสนองต่อความต้องการของผู้อ่านอย่างแท้จริง ผลลัพธ์ที่ผลงานจะได้รับความนิยมมากหรือน้อย ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เขียนในการเลือกใช้ และประยุกต์กลวิธีให้มีประสิทธิภาพและมีศิลปะ ยิ่งผู้เขียนสามารถแสดงฝีมือในการประพันธ์ได้ชัดเจน และลุ่มลึกเพียงใด ผลงานก็ยิ่งมีโอกาสดำเนินการยกย่องและเป็นที่ชื่นชมของผู้อ่านมากเพียงนั้น

จากความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมกับสังคมข้างต้น แสดงให้เห็นว่าวรรณกรรมกับสังคมนั้น มีความสัมพันธ์กัน เพราะผู้เขียนได้สอดแทรกความคิด ความรู้สึก และมุมมองต่าง ๆ ทางสังคมไว้ในงานเขียนของตน โดยอ้างอิงจากบริบททางสังคมในยุคสมัยนั้น ๆ แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นงานเขียน ไม่ว่าจะเป็นบทร้อยกรอง บทความ เรื่องสั้น สารคดี หรือแม้กระทั่งนวนิยาย โดยนักเขียนแต่ละท่านได้นำเสนอความคิด ความรู้สึก และมุมมองทางสังคมแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์ ทัศนะ และอิทธิพลทางสังคมของแต่ละบุคคล สะท้อนออกมาผ่านงานเขียนนั่นเอง การศึกษาภาพสะท้อนทางสังคมจากวรรณกรรมจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เพราะทำให้ได้ทราบถึงทัศนะของนักเขียนที่มีต่อสังคม ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมาก ในปัจจุบัน วีรพร นิติประภา เป็นนักเขียนที่มากความสามารถท่านหนึ่ง ซึ่งได้รับรางวัลซีไรต์ถึง 2 ครั้ง ถือได้ว่าเป็นนักเขียนหญิงคนแรกของประเทศไทยที่ได้รับรางวัลระดับเบิลซีไรต์ งานเขียนของวีรพร นิติประภา นั้น มีเนื้อหาที่สะท้อนสังคมได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นด้านครอบครัว

เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อ ตลอดจนค่านิยมต่าง ๆ ของสังคม โดยนำเสนอผ่านงานเขียนที่หลากหลาย สร้างสรรค์ และแปลกใหม่

ทะเลสาบน้ำตา เป็นนวนิยายของ วีรพร นิติประภา ที่มีการเล่าเรื่องที่คล้ายกับนิทานแฟนตาซีเหนือจริง และปะปนไปด้วยมุมมองถึงความเป็นจริง ถึงความฝัน ถึงความทรงจำมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวชีวิต อดีต ที่เจ็บปวด และร้าวรานของเด็กสองคน โดยกล่าวถึงเด็กหญิงคนหนึ่งผู้ถูกแม่ทิ้งไว้ที่บ้านเพื่อออกไปตามหาความรักและไม่กลับมาอีกเลย กับเด็กชายคนหนึ่งที่มีปัญหาบ้านแตกสาแหรกขาด พ่อแม่ทะเลาะดุด่าและแยกทางกัน เด็กทั้งสองได้โคจรมาพบกัน จนกลายเป็นเพื่อนสนิทที่มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ทั้งสองใช้ชีวิตท่ามกลางความโดดเดี่ยว ความเหลื่อมล้ำ และค่านิยมต่าง ๆ ในสังคมที่ตีกรอบพวกเขาไว้ แต่ท้ายที่สุดแล้วเด็กทั้งสองก็ค้นพบและเข้าใจถึงความเป็นจริงของสังคม นวนิยายเรื่องทะเลสาบน้ำตา ได้นำเสนอภาพสะท้อนทางสังคมไว้อย่างน่าสนใจ ผ่านเรื่องราวการดำเนินชีวิตของตัวละครที่แฝงไปด้วยเสน่ห์ทางวรรณศิลป์ (ปพิชญา พรหมกันธา, 2025)

นวนิยายเรื่องทะเลสาบน้ำตา แต่งโดย วีรพร นิติประภา มีการใช้ภาษาที่ค่อนข้างซับซ้อนและสามารถตีความหมายได้หลายอย่าง รวมทั้งการดำเนินเรื่อง การสานสัมพันธ์ของตัวละครที่มีต่อสิ่งรอบข้าง และความขัดแย้งของความคิดตัวละครระหว่างความเป็นจริงกับจินตนาการ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความสนใจ และเข้าใจในองค์ประกอบของนวนิยาย หากพิจารณาจากเนื้อเรื่องจะพบว่ามีแนวคิดที่ปรากฏเป็นเนื้อเรื่องว่า “การตื่นนอนให้ความรู้สึกเหมือนวูบร่วง เคว้งคว้าง ร่วงหล่น แต่ไม่ใช่จากข้างบนลงข้างล่าง หากจากกันบั้งสีดำของความหลับ ทะลึ่งขึ้นในโลกสีน้ำเงินอิมคริม”

จากเนื้อเรื่องข้างต้น ได้ปรากฏแนวคิดเกี่ยวกับประสบการณ์ความรู้สึกภายในของตัวละคร ทำให้เห็นว่า ตัวละครในเรื่องนี้ มีประสบการณ์ความรู้สึก รับรู้ที่ซับซ้อน เช่น การตื่นนอนของตัวละครเปรียบเสมือนเป็นการ “วูบร่วง เคว้งคว้าง” แสดงถึงความไม่มั่นคงของจิตใจของตัวละคร

นวนิยายเรื่องทะเลสาบน้ำตา จึงเป็นนวนิยายที่มีกลวิธีทางภาษา การนำเสนอที่เป็นลักษณะเฉพาะ และแตกต่างจากนวนิยายทั่วไป เน้นการสร้างโครงเรื่องที่ซับซ้อนทางภาษา และความขัดแย้งระหว่างโลกความเป็นจริงกับโลกจินตนาการภายในจิตใจของตัวละคร ทำให้ตัวละครเกิดการสับสนในตัวเอง ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกสนใจในเนื้อเรื่อง และการเลือกวิธีการแก้ปัญหาของตัวละครในการหาทางออกของตัวละคร

ด้านตัวละครที่สร้างในนวนิยายทะเลสาบน้ำตานี้ ล้วนเป็นเด็กเติบโตมาด้วยตัวเองและขาดความรักจากครอบครัว ภาษาที่ผู้เขียนใช้นำเสนอตัวละครเด็ก สื่อให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการร่วมกับตัวละครว่ายังสามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาวิธีการนำเสนอภาษาที่อยู่ภายในนวนิยายเรื่องทะเลสาบน้ำตาของวีรพร นิติประภา เพื่อให้ทราบวาทวิธีการนำเสนอการใช้ภาษาเป็นอย่างไรที่แสดงให้เห็นถึงการวางโครงเรื่องที่ซับซ้อนและน่าสนใจ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษากลวิธีการนำเสนอโครงเรื่องในนวนิยายเรื่องทะเลสาบน้ำตาของวีรพร นิติประภา
2. เพื่อศึกษาการนำเสนออารมณ์การใช้ภาษาในนวนิยายเรื่องทะเลสาบน้ำตา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านข้อมูล คือ ศึกษาเนื้อหาของนวนิยายเรื่องทะเลสาบน้ำตาของวีรพร นิติประภา
2. ด้านเนื้อหา คือ ศึกษาวิธีการนำเสนอโครงเรื่อง มีขอบเขต ดังนี้
 - 2.1 โครงเรื่องหลัก
 - 2.2 โครงเรื่องรอง
3. นำเสนอกลวิธีการใช้ภาษาและเรื่องเล่า

ผลการวิจัย

จากการศึกษากลวิธีการนำเสนอในนวนิยายเรื่องทะเลสาบน้ำตาพบว่า ผู้เขียนใช้กลวิธีนำเสนอที่หลากหลายและมีลักษณะเฉพาะ โดยสามารถจำแนกผลการศึกษาออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงเรื่อง ด้านตัวละคร และด้านบรรยากาศ ฉาก และสถานที่ ดังนี้

ด้านโครงเรื่อง พบว่า โครงเรื่องมีลักษณะไม่เป็นเส้นตรง (non - Linear) มีการเล่าย้อนอดีต สลับกับปัจจุบัน ทำให้ผู้อ่านค่อย ๆ รับรู้มของเรื่อง เน้นการเปิดเผยความจริงทีละน้อย สร้างความสงสัย และสะเทือนใจ นอกจากนี้ ผู้เขียนยังใช้ “ความทรงจำ” เป็นแกนสำคัญของเรื่อง ทำให้โครงเรื่องมีลักษณะคล้ายการปะติดปะต่อเหตุการณ์ ซึ่งสะท้อนสภาพจิตใจของตัวละครที่สับสนและบอบช้ำ

ด้านตัวละคร ตัวละครในเรื่อง มีความซับซ้อนทางอารมณ์และจิตใจ โดยผู้เขียนเน้นการนำเสนอ “ตัวละครภายใน” มากกว่าการกระทำภายนอก ตัวละครมักเผชิญกับความสูญเสีย ความโดดเดี่ยว และความเจ็บปวดในอดีต การสร้างตัวละครใช้วิธีการเล่าผ่านมุมมองภายใน (inner perspective) ทำให้ผู้อ่านเข้าถึงความคิด ความรู้สึก และแรงจูงใจของตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง อีกทั้งตัวละครยังมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามเหตุการณ์ในเรื่องอีกด้วย

ด้านบรรยากาศ ฉาก สถานที่ บรรยากาศในเรื่องมีลักษณะเศร้าและกดดัน สอดคล้อง กับเนื้อหาและอารมณ์ของตัวละคร โดยผู้เขียนใช้ฉากและสถานที่เป็นสัญลักษณ์สะท้อนสภาพจิตใจ เช่น ทะเลสาบที่เปรียบเสมือนพื้นที่แห่งความทรงจำ ความสูญเสีย และความเจ็บปวด การบรรยายฉากมีรายละเอียด ใช้ภาพพจน์และภาษาที่ก่อให้เกิดจินตภาพ ทำให้สามารถสัมผัสบรรยากาศได้อย่างชัดเจน ทั้งยังช่วยเสริมสร้างอารมณ์ร่วม และความลึกของเรื่อง

จากการศึกษากลวิธีการนำเสนอด้านอารมณ์ในนวนิยายเรื่องทะเลสาบน้ำตาของวีรพร นิติประภาพบว่า ผู้เขียนให้ความสำคัญกับการถ่ายทอด “อารมณ์ภายใน” ของตัวละครเป็นแกนหลักของเรื่อง โดยใช้องค์ประกอบทางภาษา และกลวิธีทางวรรณศิลป์แก่ผู้อ่านอย่างลึกซึ้ง ดังนี้

ประการแรก อารมณ์ที่ปรากฏเด่นชัดในเรื่อง ได้แก่ ความเศร้า ความเหงา ความสูญเสียและความโหยหา ซึ่งเป็นอารมณ์ที่เกิดอย่างต่อเนื่อง และแทรกซึมอยู่ในทุกช่วงของการดำเนินเรื่อง ผู้เขียนไม่ได้ถ่ายทอดอารมณ์เหล่านั้นอย่างตรงไปตรงมาเท่านั้น แต่ยังใช้วิธีการ “สะสมอารมณ์” ผ่านเหตุการณ์ ความทรงจำ และความคิดของตัวละคร ทำให้อารมณ์มีความเหนียวแน่นและค่อย ๆ เพิ่มความเข้มข้น

ประการที่สอง ผู้เขียนใช้ “ภาษาที่มีลักษณะเชิงกวี” ในการสื่ออารมณ์ โดยเลือกใช้ถ้อยคำที่มีนัยยะและให้ภาพพจน์ เช่น การใช้อุปมา อุปลักษณ์ สัญลักษณ์ เพื่อเปรียบเทียบความรู้สึกภายในกับธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม เช่น น้ำ ทะเลสาบ หรือความว่างเปล่า ซึ่งช่วยทำให้อารมณ์ที่เป็นนามธรรมสามารถรับรู้ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

ประการที่สาม การใช้ “จังหวะของภาษา” มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดอารมณ์ ผู้เขียนใช้ประโยคสั้น เพื่อเน้นความรู้สึกกระตือรือร้นหรือความว่างเปล่า และใช้ประโยคยาวเพื่อถ่ายทอดความคิดที่สับสนหรือไหลต่อเนื่องของจิตใจตัวละคร จังหวะดังกล่าวทำให้รับรู้ความเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ได้อย่างเป็นธรรมชาติ

ประการที่สี่ การนำเสนออารมณ์ผ่าน “มุมมองภายในของตัวละคร” (internal perspective) ช่วยให้เข้าถึงโลกของตัวละครได้อย่างใกล้ชิด ไม่เพียงรับรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น แต่ยังเข้าใจว่า ตัวละครรู้สึกอย่างไรต่อเหตุการณ์นั้น ส่งผลให้เกิดความรู้สึกร่วม (empathy) และมีความผูกพันกับตัวละคร

ประการที่ห้า ผู้เขียนยังใช้ บรรยายกาศและฉาก เป็นเครื่องมือเสริมในการถ่ายทอดอารมณ์ เช่น บรรยายกาศที่เงียบงัน มีดหม่น เวียงว่าง ล้วนช่วยสะท้อนและขยายอารมณ์ของตัวละครให้เด่นชัดยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความสอดคล้องระหว่าง โลกภายนอกและโลกภายใน

วิธีการนำเสนออารมณ์ในนวนิยายเรื่องนี้ มีความละเอียดอ่อนและซับซ้อน อาศัยการผสมผสานระหว่างการใช้ภาษาเชิงกวี การสร้างจังหวะของข้อความ ใช้มุมมองภายใน และการเชื่อมโยงกับฉากและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งทั้งหมดนี้ ส่งผลให้ผู้อ่านสามารถเข้าถึงอารมณ์ของตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง และเกิดประสบการณ์ทางวรรณศิลป์ที่ทรงพลังมากยิ่งขึ้น ภาษาของนวนิยายเรื่องนี้มีการเล่าเรื่องแบบความทรงจำซ้อนความทรงจำ ทำให้มีความเป็นแฟนตาซี และมีความซับซ้อนทางภาษา

อภิปรายผล

จากการศึกษาทฤษฎีการนำเสนอในนวนิยายเรื่องทะเลสาบน้ำตาของ วีรพร นิติประภา ครังนี้ ผู้วิจัยพบว่า ทฤษฎีการนำเสนอในงานเขียนของวีรพร นิติประภา มีความโดดเด่นในด้านต่าง ๆ อย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของเรื่อง ทั้งการสร้างตัวละคร การดำเนินเรื่อง และการใช้ภาษา ซึ่งล้วนช่วยเสริมให้เนื้อหา มีความลึกซึ้งและสะท้อนอารมณ์ได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ผู้เขียนยังเรียบเรียงเหตุการณ์ และรายละเอียดต่าง ๆ ได้อย่างประณีต ทำให้ผู้อ่านเข้าใจสถานการณ์และเข้าถึงความรู้สึกของตัวละครได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะการใช้ถ้อยคำและประโยคที่มีลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งมีความโดดเด่นและความสอดคล้องกับบรรยายกาศของเรื่องและอารมณ์ของตัวละครในแต่ละช่วงเวลา สอดคล้องกับที่ ชไมพร กุลบุตรดี (2564) กล่าวว่า การนำเสนอนวนิยายผ่านองค์ประกอบต่าง ๆ มีผลทำให้ผู้อ่านได้รับ

อรรถรสและทำให้เชื่อได้ว่าเรื่องที่อ่านเป็นจริง ตัวละครมีตัวตนจริง ๆ ทำให้เห็นแนวคิดของเรื่อง โดยนำเสนอผ่านองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ คือ โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ฉากและสถานที่ ตัวละคร บทสนทนา และกลวิธีในการเล่าเรื่อง ดังนั้นการพิจารณานวนิยายเรื่องทะเลสาบน้ำตาในฐานะงานวรรณกรรมที่สะท้อนความเป็นจริงของชีวิตและสังคม ซึ่งควรให้ความสำคัญกับ “กลวิธีการนำเสนอ” จึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ผู้เขียนใช้ถ่ายทอดอุดมการณ์ ความรู้สึก และภาพสะท้อนของมนุษย์ออกมา นอกจากนี้ผลการวิจัยยังทำให้ได้ข้อคิดอีกว่า

1. การทำให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ทะเลสาบน้ำตา ใช้ “ความทรงจำ” เป็นกลไกหลักในการสร้างโครงเรื่องและขับเคลื่อนอารมณ์ของตัวละคร ไม่ได้เป็นเพียงการเล่าเหตุการณ์ตามลำดับเวลา แต่เป็นการเชื่อมโยงระหว่างอดีต ปัจจุบัน จินตนาการ และความรู้สึกภายในเข้าด้วยกันอย่างมีชั้นเชิง

2. ความรักหลากหลายมิติ งานเขียนของวีรพรแสดงให้เห็นความรักในมิติที่ซับซ้อน ความรักที่ลูกมีต่อพ่อแม่ ความรักระหว่างมิตรภาพ และความรักที่ไม่สมหวังจนนำไปสู่ความเจ็บปวด

3. ความรุนแรงจากครอบครัวและจากสิ่งรอบข้าง นวนิยายทะเลสาบน้ำตา เผยให้เห็นถึงความเปราะบางของเด็กที่เติบโตในครอบครัวที่มีความรุนแรงและสิ่งรอบข้างที่แปลก โดยเฉพาะตัวละครอย่าง “อนิล” และ “ยิหวา” ที่เผชิญความรุนแรง การถูกทอดทิ้งและจินตนาการที่เกิดจากการถูกทอดทิ้งซึ่งส่งผลต่ออารมณ์และจิตใจ

นวนิยายเรื่องทะเลสาบน้ำตา จึงเป็นงานเขียนที่มีคุณค่าเด่น ทั้งในด้านวรรณศิลป์และด้านเนื้อหา เพราะผู้เขียนสามารถสานโครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก และภาษาเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ จนเกิดพลังในการสะท้อนชีวิต สังคม และสภาวะจิตใจของมนุษย์ได้อย่างลึกซึ้งและน่าสนใจ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิธีการนำเสนอในนวนิยายเรื่องทะเลสาบน้ำตาของวีรพร นิติประภา ผู้วิจัยพบประเด็นอื่น ๆ ที่น่าสนใจ ควรแก่การศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้ คือ

1. ศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบกลวิธีนำเสนอในผลงานเรื่องอื่นของผู้เขียน เพื่อให้เห็น พัฒนาการทางแนวคิดและรูปแบบการเขียนอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

2. ศึกษาวิเคราะห์ในประเด็นอื่นเพิ่มเติม เช่น การใช้สัญลักษณ์เชิงลึก หรือการตีความเชิง จิตวิทยา เพื่อขยายองค์ความรู้เกี่ยวกับวรรณกรรมร่วมสมัย

3. ศึกษาการสร้างจินตนาการในนวนิยายเรื่อง ทะเลสาบน้ำตา ของ วีรพร นิติประภา ศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีนำเสนออารมณ์ภายในและอารมณ์ภายนอกของตัวละครในนวนิยายเรื่อง ทะเลสาบน้ำตา

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา ตันโพธิ์. (2563). การศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษา และกลวิธีการนำเสนอเนื้อหาในเฟชบุ๊กแฟนเพจยอดนิยมของไทย. วารสารมหาวิทยาลัยมหาสารคามมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 39(1), 303-316.

ชไมพร กุลบุตรดี. (2564). กลวิธีการนำเสนออัตลักษณ์วัยรุ่นในวรรณกรรมสำหรับวัยรุ่นที่ได้รับรางวัลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วีรพร นิติประภา. (2563). ทะเลสาบน้ำตา. อาร์ดีเฮาส์.